

[Poulsgaard]

faktisk en forskelsbehandling, man foretager her.

Det skal ikke udlægges sådan, at jeg er imod, at de arbejdsløse får en meningsfyldt fritid. Men jeg er imod to ting. For det første er det uretfærdigt for de få elever, der ingen tilskud får, når de tager på højskole, og som måske selv skal betale det hele. Det andet er, at vi godt ved, at de arbejdsløse, der tager på højskole, reelt ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. De er overhovedet ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, for de bliver bare skubbet om bag i køen i den tid, de er på højskole. Derfor er der nok en helt anden ting, vi skulle til at se på, nemlig hvor mange af de arbejdsløse, der reelt er arbejdsløse men det er en helt anden diskussion.

Det er i hvert fald skidt, man ikke har uddannet sig som degn eller noget andet, for der bliver i hvert fald brug for nogle lærere til den slags ting, så vi skal nok få løst beskæftigelsen for lærere og andre, men vi hjælper ikke de svage. De svage gør vi endnu svagere, for de skal over skattebilletten være med til at finansiere dette. Dermed undergraver vi yderligere dansk erhvervsliv og forringer dets konkurrenceevne. Vi får endnu flere svage mennesker, men vi får selvfølgelig flere af disse kærlige behandlere, der skal være kærlige i næste generation også.

Jeg siger velbekomme.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS støtter principielt tankerne om betalt frihed til uddannelse. Hvis vi snakker konkret, lægger vi afgørende vægt på, at den er arbejdsgiverfinansieret, at uddannelsen er deltagerstyret, og at der bliver udbetalt den overenskomstmæssige løn, mens man er på BFU. Når jeg har sagt det, har jeg også sagt, at det er SFs tanker, vi er mest enige i. Men for at det nu ikke altid skal lyde, at der står de lidt mærkværdige VSere og kræver og kræver og kræver, vil jeg sige, at mindre vil vi da også godt være med til, hvis det går i den rigtige retning. Mindre vil sige, at vi ser positivt på behandlingen i udvalgsarbejdet. De tanker og ideer, der har været om BFU, har haft to motiver, dels formodning om en beskæftigelsesfremmende effekt, dels tanker om, at uddannelsen skal være et middel til at skabe større lighed og mere demokrati. VS ønsker selvfølgelig også mere demokrati,

men vi mener, at det er helt utilstrækkeligt at se betalt frihed til uddannelse alene ud fra en fordelingsindfaldsvinkel om, at »underskolede arbejdere« skulle have en større del af uddannelseskagen, og at det skulle være de eksisterende voksenuddannelsesstilbud, statslige som private, der skulle udfylde den indholdsmæssige ramme omkring betalt frihed til uddannelse. Vi synes, det er korrekt, at både socialdemokratiet og SF og også de radikale i deres forslag siger, at hvis der skal prioriteres, er det dem, der har den korteste uddannelse, der skal i gang først. Det er korrekt. Men når vi snakker om netop denne gruppe, betragter den jo med rette det traditionelle uddannelsessystem som et meget undertrykkende og et nederlagsproducerende system. Derfor vil diverse grydeklare undervisningspakker, hvad enten de kommer fra centrale dele af fagbevægelsen, fra politiske partier eller lignende instanser, temmelig sikkert have samme virkning. Derfor er det altafgørende for VS, at det bliver op til de enkelte arbejdspladsklubber og fagforeninger selv at definere indholdet i betalt frihed til uddannelse og selv tilrettelægge betalt frihed til uddannelse.

Vi vil arbejde for, at undervisningen hovedsagelig kommer til at foregå i kollektivt organiserede sammenhænge med tilknytning til arbejdspladsen og fagforeningen, og vi ønsker, at undervisningen skal have en klassemæssig indfaldsvinkel. Vi så også gerne, at man kunne bruge betalt frihed til uddannelse i det faglige arbejde som en mobiliserende faktor, og at det kunne blive sådan, at eksempelvis et klubområde kunne komme på uddannelse samtidig.

Det vil altså sige, at det, der er vigtigst for os, er en uddannelse, der retter sig ind imod samfundet og har et politisk perspektiv. Som et eksempel på, at der kan komme noget godt ud af en sådan type uddannelse, kan man nævne den kursusvirksomhed, som har været i gang hos bryggeriarbejderne. Her har der været tale om både oplysningsvirksomhed arrangeret af fagforeningen og om klubinitiativer og mere informelle grupper, f.eks. om arbejdsmiljø. Det

handler om aktiviteter, som har haft udgangspunkt i nogle temaer, der har været centrale for bryggeriarbejderne, den teknologiske udvikling eksempelvis, den økonomiske